



ZPRAVODAJ ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI V JINDŘICHOVĚ HRADCI

Z farního diáře

Den	Datum	Hodina	
			Zejména pro ty, kteří tráví dovolenou na Jindřichohradecku, uvádíme PRAVIDELNÝ POŘAD BOHOSLUŽEB V JINDŘICHOVĚ HRADCI (toto platí, pokud není níže v tabulce uvedeno jinak) neděle 9,30 hodin - proboštský chrám - mše svatá, (po mši svaté je možno zajít do farní kavárničky v budově probošství) 18,00 hodin - klášterní kostel - mše svatá pondělí 7,30 hodin - proboštský chrám - mše svatá úterý 18,00 hodin - klášterní kostel - mše svatá středa 18,00 hodin - proboštský chrám - mše svatá čtvrtek 17,00 hodin - klášterní kostel - adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí 18,00 hodin - klášterní kostel - mše svatá pátek 18,00 hodin - proboštský chrám - mše svatá sobota 17,00 hodin - proboštský chrám - mše svatá s nedělní platností Kromě pondělí, se denně zpovídá půl hodiny před začátkem každé mše svaté
Neděle	31.7.		18. neděle v mezidobí - pravidelný nedělní pořad bohoslužeb – viz výše
Úterý	2.8.	17.30 18.00	Porciunkule – vlastní den slavnosti františkánského řádu klášterní kostel – příležitost ke svatě zpovědi klášterní kostel - mše svatá
Čtvrtek	4.8.	17.00 18.00	klášterní kostel - výstav Nejsvětější svátosti, adorace, příležitost ke svatě zpovědi klášterní kostel - mše svatá
Pátek	5.8.	17.00 18.00	klášterní kostel - příležitost ke svatě zpovědi klášterní kostel - mše svatá
Sobota	6.8.	16.00 17.00	klášterní kostel - příležitost ke svatě zpovědi klášterní kostel - mše svatá Dnes a zítra je možno, po splnění předepsaných podmínek, získat plnomocné porciunkulové odpustky POZOR: dnes a zítra nejsou ve farním proboštském chrámu žádné bohoslužby
Neděle	7.8.	7.30 8.00 9.30 11.00 15.00	Slavnost Porciunkule – Slavnost Panny Marie Královny andělů význačný den pro všechny řády, založené sv. Františkem z Assisi POZOR: dnes jsou všechny bohoslužby ve františkánském klášterním kostele svatě Kateřiny příležitost ke svatě zpovědi , pokud budou k dispozici zpovědníci, zpovídat by se mělo asi celé dopoledne 1. mše svatá (s lidovým zpěvem) 2. mše svatá , slavná zpívaná. hudbou ji zkrášlí náš chrámový sbor Adama Michny, který, kromě jiného, za doprovodu orchestru a varhan přednese slavnostní latinské mešní ordinarium: W. A. Mozart: Missa solemnis in C-Dur = „Missa Aulica“ KV 337 3. mše svatá (s lidovým zpěvem) závěrečná bohoslužba slavnosti Porciunkule, svátostné požehnání POZOR: Dnes večer v Jindřichově Hradci nebude obvyklá večerní mše svatá.
Středa	10.8.		Svátek svatého Vavřínce, jáhna a mučedníka
Sobota	13.8.	9.00 16.30	Svátek svatého Hippolyta , vojenského velitele v Římě, mučedníka, od roku 1637 patrona města J.Hradce Proboštský kostel . mše svatá Staré Město pod Landštejnem – poutní mše svatá
Neděle	14.8.	9.30 18.00	z 15.8. přeložená Slavnost Nanebevzetí Panny Marie, titulární slavnost našeho farního proboštského chrámu Po splnění předepsaných podmínek je zde možnost získat plnomocné Odpustky proboštský chrám – slavná poutní zpívaná mše svatá , doprovázená hudbou našeho chrámového sboru proboštský chrám – poutní mše svatá
Pondělí	15.8.	7.30	Proboštský kostel – mše svatá ze Slavnosti Nanebevzetí Panny Marie. Večerní mše. Sv. nebude.
Neděle	21.8.		21. neděle v mezidobí - pravidelný nedělní pořad bohoslužeb – viz výše
Středa	24.8.		Svátek svatého Bartoloměje, apoštola a mučedníka
Sobota	27.8.	9.00 19.00 17.00	Domov seniorů v Otíně – pastorační návštěva zkušebna v klášteře – pěvecká zkouška chrámového sboru , všichni noví zájemci o sborový zpěv a zkrášlení bohoslužeb – ženy, muži i mládež – jsou vítáni. Chrámový sbor nutně potřebuje posílit v ženských i mužských hlasech. Začneme nacvičovat nové skladby, tak neváhejte a kdo můžete, přijďte, i když třeba ani neznáte noty !! Proboštský chrám - mše svatá s nedělní platností
Neděle	31.7.		22. neděle v mezidobí - pravidelný nedělní pořad bohoslužeb - viz výše

Nabízíme dětem z farnosti **TÝDEN PLNÝ VÝLETŮ**, který bude probíhat v prvním týdnu v srpnu formou příměstského tábora. Více informací na plakátu v kostele nebo u pí. Evy Hejdové na telefonu 728 281 050.

Radikální změna v duchovní správě naší farnosti

Z rozhodnutí diecézního biskupa Mons. ThDr. Vlastimila Kročila, ThD., dochází k radikální změně v duchovní správě naší farnosti (odvolání kněží ke 13.8., nové ustanovení kněží ke 14.8.2016) :

Z Jindřichova Hradce je odvolán jak administrátor probošství **P. Mgr. Ivo Valášek**, který zde působí od 1.7.2012 a má na starosti i jindřichohradecký vikariát, tak farní vikář **P. Ing. Jiří Špiřík, ThD.**, který je zde od 1.7.2009, tedy již sedm let. **P. Ivo Valášek odchází do farnosti Nový Rychnov** (vikariát Pelhřimov), **P. Jiří Špiřík** na úplně opačnou stranu diecéze, **do farnosti Nepomuk**, rodiště sv. Jana Nepomuckého. **Oběma kněžím upřímně děkujeme za všechno, co nejen pro naši farnost, ale osobně i pro každého z nás, vykonali. Kéž jim Bůh žehná a v nových farnostech pomáhá zvládat náročnou pastorační a i nadále (stejně, jako tomu bylo i u nás), vést Boží lid po cestě do nebeského království.**

Novým duchovním správcem farnosti je ustanoven **P. Mgr. Ivo Prokop** a to jako administrátor probošství. Současně byl také jmenován vikářem jindřichohradeckého vikariátu. Někteří ho známe, vždyť od 20.7.2001 byl ustanoven v J. Hradci v jáhenské službě a po té, co 29.6.2002 přijal kněžské svěcení, zde působil od 1.7.2002 do 30.6.2004 jako farní vikář. Letos 23.6. se dožil věku 46 let. Nově k nám přijde nový farní vikář P. PhDr. Mgr. Jozef Gumenický, který bude také kaplanem pro mládež našeho vikariátu. Je mu 37 let, pochází z východního Slovenska, vystudoval Filosofickou fakultu v Ružomberoku, kde získal doktorát filosofie, pak několik let učil slovenštinu a dějepis na gymnasiu v Humenném. Nakonec poslechl Boží volání a za českobudějovickou diecézi se připravoval na kněžství v Arcibiskupském semináři v Praze a Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy. Kněžské svěcení přijal z rukou biskupa Mons. Paďoura 20.6.2013 v českobudějovické katedrále. **Oběma nově příchozím přejeme, aby se jim, s pomocí Boží, u nás líbilo.** Na 17ti farnostech, s duchovní správou z Jindřichova Hradce + farnost ve městě J. Hradci se 2 kostely, se nic nemění.

Osmisté výročí papežského schválení porciunkulových odpustků

Františkánská tradice tvrdí, že když sv. František dlel u Panny Marie Andělské, dostal v nočním zjevení pokyn, aby šel do Perugie za papežem Honoriem III. a vyžádal si odpustek pro kostelíček Porciunkuli, který opravil. Šel tam hned druhý den. Papež Františka přijal a zeptal se ho „Kolik roků odpustků žádáš“? Svatý František odpověděl: „Svatý otče, ať mi Vaše Svatost ráčí dát ne roky, ale duše“; a pokračoval: „Chci, budete-li souhlasit, aby každý, kdo přijde do tohoto kostela vyzpovídán a lituje svých hříchů, byl zbaven všech svých hříchů, viny a trestu, na nebi i na zemi, ode dne křtu až po den a hodinu, kdy vkročí do tohoto kostela“. Na papežovu námitku, že „není zvykem římského dvora udělovat takový odpustek“, svatý František odpověděl: „To, co žádám, není ze mne, ale od Toho, který mne poslal, našeho Pána Ježíše Krista“. A papež to uzavřel: „Souhlasíme – *placet nobis* -, abys jej dostal“. Stalo se tak v roce 1216. **Letos je tomu tedy právě 800 let.** Přímé doklady o udělení odpustku však neexistují.



Úmysly mší svatých od 1. srpna 2016 do 28. srpna 2016

P - proboštský kostel Nanebevzetí Panny Marie

Ranní mše sv.: Ne 9.30 hodin, Po 7.30 hodin

Večerní mše sv.: Út – Pá 18 hodin, So 17 hodin, Ne 18.00 hodin

K – klášterní kostel sv. Kateřiny

J – kostel sv. Jana Křtitele

V – kostel sv. Václava **KnP** - kaple na proboštví

Po 1.8.	P		Po 8.8.	P	
Út 2.8.	K		Út 9.8.	K	Za † Františka Lobkowicze a jeho rodinu
St 3.8.	P		St 10.8.	P	
Čt 4.8.	K	Za † Klaru Kovářovou	Čt 11.8.	K	
Pá 5.8.	K		Pá 12.8.	P	
So 6.8.	K		So 13.8.	P	9.00:
Ne 7.8.	K	8.00: 9.30: Za farnost 11.00: Za rodiče Petrašovy a jejich syna Ladislava a ostatní příbuzenstvo	Ne 14.8.	P P	Ráno: Za farnost Večer:
		Slavnost Porciunkule			Slavnost Nanebevzetí P. Marie

Po 15.8.	P		Po 22.8.	P	
Út 16.8.	K		Út 23.8.	K	
St 17.8.	P		St 24.8.	P	
Čt 18.8.	K		Čt 25.8.	K	
Pá 19.8.	P		Pá 26.8.	P	
So 20.8.	P	Za † Marii a Františka Andělovy	So 27.8.	P	
Ne 21.8.	P K	Ráno: Za farnost Večer:	Ne 28.8.	P K	Ráno: Za farnost Večer:
		21. neděle v mezidobí			22. neděle v mezidobí

Další číslo farního zpravodaje vyjde v neděli 28. srpna 2016

Vydává Probošství v Jindř. Hradci, Kostelní 74/I. Zde se také přijímají Vaše příspěvky do farního zpravodaje. www.proboštstvi-jh.cz

Číslo telefonů na proboštví: 384 361 690, mobil P. Ivo Valášek: 731 402 928, mobil J. Tomasz Zbucki: 721 850 039

ŽIVOTNÍ PŘÍBĚHY NĚKTERÝCH JINDŘICHOHRADECKÝCH KAPLANŮ

Křesťanství se v našich zemích postupně šířilo od nejvyšších společenských vrstev obyvatelstva až po ty nejnižší. Znamená to, že křesť přijal nejprve panovník, jeho rodina a družina, potom představitelé různých rodů a kmenů, jako základ budoucí zemské šlechty, obyvatelé sídelních útvarů, vznikajících z tržních osad v podhradí (obchodníci, řemeslníci, pracovníci ve „službách“ a podobně) a nakonec prostí lidé, pracující na venkově. Byl to proces dlouhodobý, ale naštěstí celkem klidný a mírumilovný, na rozdíl od některých zemí, jejichž obyvatelstvu bylo křesťanství vnuceno vyloženým násilím. Lidé z vyšších společenských vrstev si nechali stavět opevněné hrady, součástí hradu křesťanského pána byl i bohoslužebný prostor – hradní kaple, při které byl ustanoven kněz – **hradní kaplan**, často jediný vzdělaný člověk na hradu, který svému pánu zajišťoval nejen bohoslužby, ale i veškerou administrativu, neboť někteří majitelé hradů neuměli ani číst, ani psát. Kaplan byl tedy na hradě velmi důležitou osobou. Když v podhradí vzrůstal počet věřícího obyvatelstva, tento nejprve chodil na bohoslužby do hradní kaple a když ta nestačila, nechal hradní pán vystavět v podhradí kostel, budovu pro kněze (ten zprvu docházel z hradu), špitál, jako sociální zařízení pro lidi v nouzi, školu a okolo kostela byl zřízen hřbitov. Tak vznikla farnost, jako základní organizační jednotka římskokatolické církve, v jejímž čele stál kněz - farář a jemu vypomáhali **kněží – kaplani**, kteří podle současného církevního zákoníku jsou označováni jako **farní vikáři**.

Ne jinak tomu bylo i v Jindřichově Hradci. I zde, v budově nově vystavěného hradu, o němž je první písemná zmínka z roku 1220, existovala hradní kaple a záhy na to v podhradí pan Jindřich z Hradce nechal vystavět kostel, o který se zprvu jistě staral hradní kaplan a po něm kněží z řádu Německých rytířů, které povolal pan Jindřich na své panství krátce po roce 1220 a udělil jim patronátní právo k farnímu kostelu. Jeden z kněží tohoto řádu se stal farářem, ostatní řádoví kněží kaplany. O založení farnosti v Jindřichově Hradci se prozatím nepodařilo nalézt žádný písemný dokument. Po husitských válkách Němečtí rytíři opustili naše město, v letech 1464 – 1494 zastával službu faráře kněz Eliáš Čech (Šech), kterému vydatně vypomáhali páni kaplani, neboť on hodně času žil mimo Jindřichův Hradec, když se účastnil diplomatických jednání mezi Svatým stolicem a králem Jiřím z Poděbrad. Když přeskočíme mnoho let, od roku 1625 měl jindřichohradecký farář titul infulovaný probošt a s ním zde působili 3 – 4 kaplani, z toho jeden „špitální“, placený z finančních prostředků špitálu, další byli kaplani „kurátní“, placení z finančních prostředků farnosti. Nejstarší z kurátních kaplanů měl oficiální titul „kaplan – senior“ a vůči ostatním kaplanům měl privilegované, vůdčí postavení. Bylo dbáno na to, aby aspoň jeden z kaplanů měl perfektní znalost německého jazyka a tak mohl bez problémů německy kázat, vést německé pobožnosti a německy zpovídat, neboť ve většině vesnic, které patřily do jindřichohradecké farnosti, bylo převážně německy mluvící obyvatelstvo a nezanedbatelný počet Němců byl i v samotném Jindřichově Hradci. Tento stav trval až do první republiky, pak se počet kaplanů snižoval, v dobách komunistické totality byla léta, kdy v Jindřichově Hradci vůbec žádný kaplan nepůsobil a pokud byl, tak musel bydlet na faře v Horné Pěnně a dojíždět do J. Hradce, protože v budově probošství pro něho nebylo místo. Situace se zlepšila až po roce 1990, kdy zde zase byli pravidelně ustanovováni kaplani – farní vikáři, pro které byly v budově probošství vybudovány samostatné byty.

U diecézních kněží byla a dosud existuje obvyklá praxe, že novokněz je v některé farnosti nejprve ustanoven kaplanem (nyní farním vikářem) a za normálních poměrů, pod vedením řádného faráře a nebo za nenormálních poměrů, pod vedením provizorního duchovního správce farnosti, tedy administrátora, po získání určitých zkušeností s pastoraací, je ustanoven samostatným duchovním správcem nějaké další farnosti. Dříve bývalo možné, že se pak kaplan do duchovní správy farnosti vůbec nezapojil a stal se katechetou, za c.k. habsburské monarchie vojenským duchovním, či soukromým vychovatelem dětí některých šlechticů nebo jiným zaměstnancem (archivářem a pod.)

Nyní si popíšeme výjimečné životní příběhy některých kaplanů, kteří působili v jindřichohradecké farnosti:

Vavřinec Ratzinger – byl německým kaplanem, který vážně porušil církevní kázeň, když v roce 1609 o své vůli opustil Jindřichův Hradec a přestěhoval se do Blatné. Tehdejší zdejší farář Šebestián Vaněk písemně prosil pražského arcibiskupa, aby kaplanovi přikázal vrátit se ihned do Jindřichova Hradce. Jestli v té nábožensky pohnuté době arcibiskupa poslechl, nevíme.

František Matyáš Hausdorf - by kaplnem v J. Hradci v roce 1665, pak v letech 1681-1687 farářem v Kardašově Řečici a v pamětní knize této farnosti je o něm uvedeno, že zemřel v pověsti svatosti.

Šimon Antonín Jandera – narodil se v roce 1671 v J. Hradci, zde byl v letech 1723-1728 kaplanem, pak byl farářem v Dráchově a Kunžaku, v letech 1755-1775 byl infulovaným proboštem v Jindřichově Hradci. Na své přání byl pohřben u vchodu do kostela sv. Václava, náhrobní kámen s vytesanými znaky probošta a příslušným textem byl v roce 1832 z místa pohřbení přemístěn do kostela, kde se stal součástí dlažby. Je tam dodnes. Dříve, než bude tento pěkný náhrobní kámen sešlapán, bylo by vhodné ho vyjmout z dlažby a ve svislé poloze upevnit ke zdi kostela.

František Ignác Bernegger – byl zde kaplanem v letech 1740-1742. Tehdy v J. Hradci řádilo mnoho vysoce nakažlivých nemocí. Při obětavém zaopatřování mnoha nemocných se sám nakazil a 26.7.1742 zemřel. Byl to tedy kněz – hrdina, která při plnění kněžské služby položil vlastní život. Neměli bychom na něho zapomenat! Za odměnu, ač jako kaplan, byl pohřben v hrobce jindřichohradeckých infulovaných proboštů, kterou dodnes připomíná červený mramorový náhrobní kámen s krásnými reliéfy a nápisem, připevněný zvenku na zeď presbytáře proboštského chrámu poblíž věže. Hrobka byla pod podlahou tak zvané „proboštské sakristie“, která v těchto místech stála do roku 1904, kdy byla zbořena.

Josef Paul – také on, stejně jako jeho výše uvedený kněžský spolubratr, se ve své pastorační horlivosti při zaopatřování nemocných infekčními chorobami sám nakazil a 10.11.1742 zemřel. I on je kněz – hrdina a jistě si zaslouží, aby také na něho bylo s vděčností vzpomínáno. I on byl zřejmě pohřben v proboštské hrobce.

Jan Ondřej Kayser z Kaysernu – kaplanem v J. Hradci v letech 1747-1753, „dotáhl“ to pak v životě hodně vysoko. Od roku 1755 byl kanovníkem pražské metropolitní kapituly u sv. Víta a záhy na to i děkanem kapituly ve Staré Boleslavi, pak přijal biskupské svěcení a byl jmenován světicím biskupem pražským (v roce 1760 prováděl v J. Hradci generální vizitaci) a nakonec v roce 1775 se stal diecézním biskupem královéhradecké diecéze. Zemřel 5.5.1776.

František Xaver Jandera – jindřichohradecký rodák, doktor filosofie, po vysvěcení na kněze byl nejprve osobním kaplanem u svého strýce probošta Šimona Antonína Jandery (viz výše) pak v letech 1774-1783 kurátním kaplanem v J. Hradci. v roce 1783 byl ustanoven farářem v Blažejově, zde pobyl 20 let a na důchod se vrátil do Jindřichově Hradce. Protože po rodičích i svém strýci proboštovi zdědil velký majetek. Významně se zapsal do dějin města J. Hradce i zdejšího gymnasia, když 27.1.1801 odkázal městu 11.175 zlatých na obnovu gymnasia, zrušeného zde spolu s jezuitským řádem v roce 1773. Zemřel 25.9.1805, pohřben byl na hřbitově u Nejsv. Trojice. V Jindř. Hradci ho dodnes připomíná Janderova ulice (je v ní např. Základní škola u parku, Základní umělecká škola, vchod do vysokoškolských kolejí i vchod do dvora současné budovy gymnasia). Připomínají ho i dvě pamětní

desky. Jedna je v Klášterské ulici, v domě, kde mnoho let byl vyráběn ocet, druhá, hůře viditelná, na náměstí Míru na budově „masných krámů“, kde po obnovení sídlilo gymnasium.

Kostka (Gostkho) ze Sachsenthalu - kaplanem v J. Hradci v roce 1775, zemřel v roce 1820 v Praze jako infulovaný děkan pražské metropolitní kapituly u katedrály svatého Víta.

František Václav Krobot (Crabath, Kroat) – kaplanem v J. Hradci 1783-1785, pak působil v Praze, zde farářem u sv. Jindřicha, pak farářem významného kostela u Panny Marie před Týnem na Staroměstském náměstí a byl také čestný kanovníkem Kolegiální královské kapituly na Vyšehradě.

Antonín Hanikýř ze Semínu – kaplanem v J. Hradci byl v letech 1788-1796, jeho dva bratři byli také kněží, proslavil se tím, že věnoval 1000 zlatých na založení vydavatelství české katolické literatury, zvaného „Dědictví Svatojánské“, díky kterému se po Čechách a Moravě šířila hodnotná náboženská literatura.

Josef Štěpán Claudius – je jedním z nejznámějších jindřichohradeckých kaplanů. Narodil se v J. Hradci 5.3.1771, na kněze byl vysvěcen 26.10.1800. Nepřetržitě od 30.7.1801 do 20.5.1857 (tedy 56 let) byl kaplanem ve svém rodišti, v té době dvakrát zastával službu administrátora probošství a marně doufal, že také on konečně bude také jmenován proboštem. Sloužil zde jako kaplan a pak kaplan-senior pod třemi probošty. Pro svou milou povahu byl velmi oblíbený, také založil spolek Přátel dramatického umění, který pořádal ochotnická divadelní představení. Díky bádání v zámeckém archivu a archivu Města J. Hradce se z něho stal zdejší zasloužilý dějepisec, informace od něho čerpal i historik František Palacký. Napsal 4 zásadní práce z historie J. Hradce. Je v podstatě první historiograf města. Jmenuje se po něm ulice, která spojuje křižovatku Nábřeží L. Stehny x Denisova ulice poblíž rybníku Vajgar s křižovatkou Jarošovská ulice x Miřiovského ulice (u nynější budovy Vysoké školy ekonomické a bývalého hřbitova Nejsv. Trojice). Na tomto hřbitově byl také při zdi „Pirchanské kaple“ pohřben.

František Slavíček – kaplanem v letech 1828-1836, byl velký milovník a propagátor českého jazyka, češtinu vyučoval i na zdejším gymnasiu, do češtiny pořizoval i překlady z cizojazyčné literatury. Také byl spisovatelem.

Josef Zátka – rodák z Velešína, kaplanem v J. Hradci v letech 1837-1847, pak po působení na několika farách se v roce 1865 vrátil do J. Hradce v hodnosti infulovaného probošta. Protože farnost znal z doby svého kaplanování, její řízení mu nedělalo žádné obtíže.

Zasloužil se o zdejší školství. Zemřel zde 20.5.1873.

Jan Cori – rodák z J. Hradce (1819), zde vystudoval gymnasium, v Českých Budějovicích bohosloví, na kněze byl vysvěcen 25.7.1843. Pak v letech 1843-1845 byl kaplanem v J. Hradci, na to vojenským duchovním, od roku 1868 farářem v Linci a památkovým konservátorem pro Horní Rakousko, v roce 1871 byl jmenován čestným českobudějovickým kanovníkem, před odchodem do důchodu byl vojenským farářem v Innsbuku (1877). Poslední léta života trávil v J. Hradci, kde 12.10.1887 zemřel. Napsal v němčině řadu dějepisných spisů, cenné jsou jeho práce o historii rodu pánů z Hradce. Mnoho vzácných knih odkázal do jindřichohradecké proboštské knihovny.

Vilém Platzer – narozen 21.6.1821 ve dvoře Šimanov u Stráže nad Nežárkou, kaplanem v J. Hradci v letech 1844-1848, pak působil na farách v Hůrkách, Blažejově a Novém Etinku (nyní Nová Včelnice), v roce 1861 byl zvolen zemským poslancem a 31.1.1879 byl jmenován infulovaným proboštem v J. Hradci, kde 27.10.1888 zemřel.

Jan Šrámek – 1. žalostný příběh jindřichohradeckého kaplana. Byl zde kaplanem jen krátce: 1848-1849. Jeho nadšení pro české národní obrození a negativní postoj k habsburské monarchii převážilo nad jeho kněžským posláním. V J. Hradci začal vydávat první české noviny s názvem „Ozvěna“, ve kterých se snažil otevřeně působit na probuzení národního vědomí obyvatelstva. Vyšlo jen několik čísel, brzy bylo vydávání novin úředně zastaveno. Pak ve Šrámkově životě nastal velký obrat. Přestoupil k evangelickému vyznání a v Praze se oženil s jednou hradeckou dívkou. Manželé se pak přestěhovali do Vratislavy (tehdy v Prusku) a po vykonaných zkouškách se zde stal farářem českých evangelických osad. V roce 1866 přijal nabídku stát se profesorem a ředitelem na gymnasiu v ruském Petrohradě. Potřetí změnil náboženské vyznání, když přestoupil do ruské pravoslavné církve. Za úspěšné ředitelování obdržel vysoká carská vyznamenání a byl povýšen do šlechtického stavu. Vynikal nejen učitelskou zdatností, ale i otcovskou láskou k chudým studentům. V Rusku, v osadě Losice, zemřel 19.7.1884.

Rudolf Polánecký – 2. žalostný příběh jindřichohradeckého kaplana. Narodil se 28.3.1887 v Chotovinách u Tábora, kněžské svěcení přijal 17.7.1910 v Českých Budějovicích. Od roku 1912 do roku 1915 působil jako mladý kaplan v Jindř. Hradci, pak v roce 1915 byl poslán jako vojenský kurát na frontu I. světové války, v roce 1919 se vrátil znovu do Jindřichova Hradce jako kaplan, a byl jmenován „kaplanem – seniorem“, od 1.11.1919 do 30.10.1922 zastával službu provizorního faráře, když byl jmenován administrátorem jindřichohradeckého infulovaného probošství, po nástupu nového probošta v roce 1922 byl opět kaplanem - seniorem a to až do konce června 1926. Jak jsem zjistil, jeho poslední zápis v matrice pohřbených je z 28.6.1926. Pak nastala pro zdejší farníky nenadálá a zcela neočekávaná změna. Začátkem července 1926 se P. Rudolf Polánecký oženil se slečnou Boženou Vosoloběovou z Jindřichova Hradce (jak uvádí regionální noviny "Ohlas od Nežárky"), přestoupil z církve římskokatolické do Církve československé (tenkrát ještě ne "husitské") a vzápětí na to obdržel biskupský exkomunikační dekret ze dne 7.7.1926, což znamenalo vyloučení z katolické církve. Tehdy mu bylo 39 let. Novomanželé se po svatbě přestěhovali do Pardubic. (získat údaje o jeho dalším životě vůbec nebylo snadné). Zde byl Rudolf Polánecký v letech 1926-1937 duchovním Církve československé, v letech 1937-1938 farářem. V roce 1938 se manželé Poláneckých přestěhovali do Nového Bydžova, kde v letech 1938-1946 byl Rudolf Polánecký opět farářem. Třetí stěhování bylo v roce 1946 do Uhlířských Janovic. Rudolf Polánecký zemřel 30.1.1953 v jedné pražské nemocnici, ve věku nedožitých 66 let. Když jsem si na jeho úmrtím oznámení přečetl, že poslední rozloučení se nekonalo v žádném kostele, byť třeba Církve československé, ale v obřadní síni strašnického krematoria, snad jen s civilním řečníkem a uvědomil jsem si, že zemřelý byl vlastně stále katolickým knězem a navíc ještě tři roky administrátorem jindřichohradeckého probošství, tak mi „přejel mráz po zádech“ nad tím jeho žalostným životním osudem.

Vlastimil Kročil – farním vikářem v J. Hradci od 1.8.1996 do 15.7.1997, z J. Hradce odešel do Veselí nad Lužnicí, kde dokončil teologická studia v Římě a ozdobil své jméno vědeckými tituly ThDr. a Ph.D.. 19.3.2015 byl jmenován papežem Františkem českobudějovickým diecézním biskupem, a získal titul Mons. 13.6.2015 se konalo biskupské svěcení a intronizace v českobudějovické katedrále. Tím však jeho životní příběh určitě nekončí.

P. Mgr. Ivo Prokop – od 20.7.2001 byl ustanoven v J. Hradci v jáhenské službě, po té. co 29.6.2002 přijal kněžské svěcení, byl zde od 1.7.2002 do 30.6.2004 farním vikářem. Od 14.8.2016 se k nám zase vrací jako administrátor probošství a vikář jindřichohradeckého vikariátu. Je členem vrcholných orgánů diecéze, tedy Kněžské rady, Sboru poradců biskupa a Diecézní liturgické komise. Ani jeho životní příběh tím jistě nekončí.

zpracoval Karel Bajer